



صادرات بدون محدودیت



اشاره:

به اعتقاد مدیرعامل شرکت کیمیل پلی استر قم، «بی انصافی است که بگوییم برجام هیچ تأثیر مثبتی بر بهبود روابط اقتصادی نداشته اما به طور کلی موانع بانکی به طور کامل برطرف نشده‌اند. قطعاً برجام حرکتی مثبت بوده و نقطه امید تمام صنعتگران و فعالان تولیدی و اقتصادی به شمار می‌آید. امیدوارم با تلاش مسئولین امر، بتوانیم مانند تمام صادرکنندگان دنیا، بدون هیچ گونه مشکل و محدودیتی به صادرات کالاهای خود بپردازیم و داد و ستد آزادانه در شرایط برابر داشته باشیم.» وی با اعلام این مطلب که به جرأت اعلام می‌کنم در صورت حمایت دولت در زمینه تولید الیاف پلی استر حرف‌های زیادی برای گفتن در بازارهای جهانی داریم؛ اذعان داشت: «مدتی دیگر چهارمین سالگرد وضع قانون آنتی دامپینگ علیه محصولات الیاف پلی استر ایران به پایان می‌رسد و شرکت ساسای ترکیه، مایل به تمدید و اجرای مجدد این قانون می‌باشد؛ به اعتقاد من مسئولین مربوطه باید واکنش درخور نشان دهند و تن به اجرای مجدد این قانون آسیب رسان به تولیدکنندگان ایرانی راندهند.» متن کامل این مصاحبه از نظرتان می‌گذرد:

گفت‌وگو با محمدرضا مقدم - مدیرعامل شرکت کیمیا پلی استر قم و عضو هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

۴ بیوگرافی و معرفی شرکت‌های گروه صنعتی گلریز قم

متولد سال ۱۳۴۹ در شهر قم هستم. پس از اتمام دوران دبیرستان و خدمت سربازی، به همراه دو برادرم وارد بازار کار شدیم. زمینه فعالیت زنده‌یاد پدرم فروش پارچه، فرش و موکت درجات بود و به تدریج به همراه ایشان از بخش فروشندگی خارج شده و فعالیت در عرصه تولید و صنعت نساجی را آغاز کردیم.

«شرکت ضایعات زنی گلریز قم» اولین واحد تولیدی گروه صنعتی گلریز است که سال ۱۳۷۳ افتتاح شد و محصولات آن عبارتند از لایه‌های دوختی و سوزنی پلی استر، حلاجی انواع الیاف پلی استر، الیاف توپی و الیاف حلاجی شده و بازیافت انواع محصولات نساجی، ظرفیت تولید این شرکت ۲۲۰۰ تن می‌باشد. در ادامه بنا بر نیاز گروه صنعتی گلریز به الیاف پلی استر «شرکت الیاف گلریز قم» در سال ۱۳۸۲

تأسیس شد و زمینه تولید این واحد، تولید الیاف پلی استر سالیق خود رنگ و رنگی در دنیار و برش‌های مختلف بوده و ظرفیت تولید آن ۲۶۰۰۰ تن در سال می‌باشد و از مهم‌ترین کاربردهای تولیدات این شرکت در زمینه منسوجات بی‌یافت-کف‌پوش‌ها و موکت می‌باشد.

«شرکت پلی استر گلریز قم» در سال ۱۳۸۵ به عنوان نخستین تولیدکننده الیاف پلی استر هالو با ظرفیت ۹۰۰۰ تن راه‌اندازی شد. این شرکت تولیدکننده انواع الیاف پلی استر هالو و پلی استر سالیق می‌باشد که از مهم‌ترین موارد مصرف آن می‌توان به صنایع پرکردنی و خواب، عروسک‌سازی، لایه ترموفیوز، پوشاک و ... اشاره کرد.

«شرکت کیمیا پلی استر قم» سال ۱۳۸۸ در زمینه تولید انواع الیاف پلی استر، پلی پروپیلن و الیاف دوجزئی (بای کامپنت) تأسیس شد و برای اولین

بار در کشور توانست به تولید الیاف دو جزئی بپردازد. مهم‌ترین تولیدات این شرکت انواع الیاف پلی استر سالیق، پلی استر هالو، انواع الیاف پلی پروپیلن و انواع الیاف دوجزئی (بای کامپنت) است که در ریسندگی نخ فرش ماشینی، موکت و کف‌پوش‌ها، منسوجات بی‌یافت، صنایع پرکردنی و خواب، لایه ترموفیوز و ... کاربرد دارد. ظرفیت تولیدی کیمیا پلی استر ۲۶۰۰۰ تن در سال می‌باشد.

«شرکت کیان الیاف قم» در سال ۱۳۸۸ با هدف تولید الیاف کتان تایپ (الیاف مورد مصرف در کارخانجات ریسندگی پنبه پلی استر) با ظرفیت ۱۸۲۰۰ تن فعالیت خود را در زمینه تولید انواع الیاف پلی استر و الیاف پلی پروپیلن سالیق آغاز کرده است که موارد مصرف آن در پوشاک، کیف و کفش، ریسندگی نخ پلی استر و پنبه، منسوجات نبافته، موکت و کف‌پوش‌ها و ... می‌باشد.

مزیت‌های ما تولیدکنندگان الیاف پلی‌استر بر خورنداری از تامین و دسترس بودن مواد اولیه در داخل کشور بوده و هزینه‌های نسبتاً ارزانتر حمل کالا به کشورهای همسایه، آسیای میانه و حتی بخشی از اروپا می‌باشد و همچنین سرعت عمل و ذخیره زمان برای خریداران و...

۴ در حال حاضر وضعیت تهیه خوراک از مجتمع‌های پتروشیمی چگونه است و آیا مشکل یا محدودیت خاصی در این زمینه وجود دارد؟

در مجموع وضعیت چندان بدی وجود ندارد البته در ابتدا ایرادات کلی در مورد قیمت‌گذاری‌ها و عرضه‌های مواد اولیه پتروشیمی وجود داشت اما خوشبختانه طی دو سال گذشته با اعمال سیاست‌های حمایت از تولید داخلی توسط پتروشیمی مذکور مشکلات به حداقل خود رسیده است و در وضعیت قابل قبول می‌باشد.

۴ به صادرات بخشی از محصولات گروه صنعتی گلریز قم اشاره کردید. در حال حاضر صادرات این بخش از صنایع نساجی در چه شرایطی به سر می‌برد؟

حدود ۴۳ کارخانه تولیدکننده الیاف استیپل پلی‌استر در کشور وجود دارد که ظرفیت اسمی و پتانسیل تولیدی آنان بالغ بر ۴۰۰ هزار تن در سال می‌باشد در حالی که به اعتقاد من میزان مصرف در کشور حداکثر ۲۰۰ الی ۲۵۰ هزار تن است لذا برای فروش تولید مازاد بر نیاز داخل باید به تقویت بازارهای صادراتی بپردازیم. گرچه در این رهگذر ما دارای مزیت‌هایی هستیم از قبیل: مزیت‌های ما تولیدکنندگان الیاف پلی‌استر بر خورنداری از تامین و دسترس بودن مواد اولیه در داخل کشور بوده و هزینه‌های نسبتاً ارزانتر حمل کالا به کشورهای همسایه، آسیای میانه و حتی بخشی از اروپا می‌باشد و همچنین سرعت عمل و ذخیره زمان برای خریداران و... ولی از طرفی هم به اعتقاد من مسائل و مشکلاتی بر سر راه صادرات محصولات نساجی پیش رویمان وجود دارد که به شرح ذیل می‌باشد:

۱- قیمت تمام شده بالای کالا و خدمات. زمانی که به مقوله قیمت تمام شده می‌پردازیم، عوامل جانبی متعددی که ریشه در قوانین و سیاستگذاری‌ها و

پرسنل (به صورت مستقیم) به فعالیت می‌پردازند. فعالیت‌های این ۱۱ شرکت، در حوزه نساجی، پتروشیمی، بسته‌بندی و کاغذسازی می‌باشد. از مهم‌ترین افتخارات و فعالیت‌های ارزنده این گروه صنعتی می‌توان به تأسیس و راه‌اندازی خط تولید الیاف پلی‌استر هالو برای اولین بار در ایران، تأسیس و راه‌اندازی خط تولید الیاف بای کامپننت (دوجزئی) پت برای اولین بار در ایران، اولین شرکت بخش خصوصی تولید گرانول گرید بطری و گرانول‌های تخصصی پت در ایران و اولین تولیدکننده الیاف ظریف ۱/۲ دنیر کتان تایپ در ایران و راه‌اندازی مجدد مجموعه صنعتی کاغذ پارس و خروج از ضرر و زیان و رسیدن به سود آوری این مجموعه اشاره کرد.

۴ پس بیشترین سهم تولیدات گروه صنعتی گلریز قم به نساجی اختصاص دارد؟

بله؛ همینطور است باید توجه داشت بخش قابل توجهی از تولیدات پتروشیمی گروه نیز به صنعت نساجی مرتبط می‌باشد.

۴ به حجم تولید گروه صنعتی گلریز قم اشاره نمایید.

حدود ۲۶۷/۳۰۰ هزار تن در سال که از این رقم بالغ بر ۳۰ تا ۳۵ هزار تن جنبه صادراتی دارند. از الیاف استیپل پلی‌استر گرفته تا نخ فیلامنت پلی‌استر و همچنین حوزه پتروشیمی گرانول‌های PET و خمیر کاغذ و کاغذ و غیره که ارزش دلاری این محصولات نیز حدود ۳۰ تا ۳۵ میلیون دلار می‌باشد؛ در حال حاضر صادرات ما به ۲۰ کشور اعم از کشورهای همسایه گرفته تا کشورهای آسیای میانه و بخشی از اروپا ادامه دارد.

۴ آیا در زمینه تهیه و تولید چیپس پلی‌استر به مجتمع‌های پتروشیمی از جمله پتروشیمی شهید تندگویان وابستگی دارید؟

در زمینه تولید الیاف کماکان مواد اولیه مورد نیاز خود را از پتروشیمی شهید تندگویان تأمین می‌کنیم. عمده فعالیت پتروشیمی گروه صنعتی گلریز قم در گرید بطری است بنابراین یکی از مشتریان همیشگی این مجتمع پتروشیمی محسوب می‌شویم.

«شرکت گلریز پلیمر قم»: فاز اول این شرکت در سال ۱۳۸۸ با ظرفیت ۱۰۰۰۰ تن سالیانه در زمینه تولید گرانول‌های پت‌تکستایل و گرانول‌های خاص پت از قبیل لثولمت، آنتی پیل، کاتیونیک دای ایل و ... راه‌اندازی شده و فاز دوم با ظرفیت تولید ۶۲۰۰۰ تن در سال ۱۳۸۹ راه‌اندازی شد و اولین و تنها تولیدکننده بخش خصوصی گرانول پلی‌اتیلن ترفتالات (گرید بطری) در کشور می‌باشد. محصولات این شرکت با برند «گل پت» علاوه بر عرضه در بازار داخل، صادر نیز می‌شوند.

«شرکت کوشا رنگدانه قم» در سال ۱۳۸۹ با ظرفیت ۹۰۰ تن در زمینه تولید انواع رنگدانه‌های صنعتی به بهره‌برداری رسید که محصولات آن در بسته‌بندی آشامیدنی‌ها، انواع پلیمرها، ظروف یکبار مصرف، تولید الیاف و نخ‌های پلی‌استر و BCF قابل مصرف است. «شرکت کارا صنعت زبده قم» در سال ۱۳۹۲ به عنوان اولین واحد خصوصی تولیدکننده انواع تاپس پلی‌استر در کشور با ظرفیت ۴۰۰۰ تن تأسیس شد. محصولات آن عبارتند از تاپس پلی‌استر فاستونی، تاپس پلی‌استر تریکویی، تاپس پلی‌استر نخ‌های فرش و ... که در تولید پارچه‌های فاستونی و پارچه‌های تریکویی، فرش‌های ۱۰۰۰ شانه و ... کاربرد دارد.

«شرکت عطرین نخ قم» با هدف تولید انواع نخ‌های پلی‌استر کشیده شده (FDY) و پلی‌امید (PA) در سال ۱۳۹۳ به بهره‌برداری رسید و در حال حاضر تولیدکننده نخ فیلامنت پلی‌استر (PES) تکسچره و یا کشیده شده تابدار و تثبیت شده (HS-TFO)، نخ فیلامنت پلی‌استر (PES) تکسچره و یا کشیده شده ساده و اینترمینگل (FDY/DTY/ATY) و نخ فیلامنت پلی‌امید (PA) تکسچره و یا کشیده شده ساده و اینترمینگل (FDY/DTY/ATY) قابل مصرف در بافندگی تار پودی، بافندگی حلقوی-پودی، بافندگی حلقوی-تاری، بافت فرش ماشینی و نخ دوخت و گلدوزی می‌باشد. ظرفیت این مجموعه ۸۱۰۰ تن است.

سایر شرکت‌های گروه نیز در زمینه تولید ورق‌های صنعتی چندلایه با پلیمرهای متفاوت، تولید انواع خمیر کاغذ، کاغذ چاپ و تحریر و ... مشغول کار هستند. در مجموع ۱۱ شرکت خانوادگی با حدود ۲ هزار نفر

نحوه نادرست اجرای آن دارد مزید بر علت می‌شود که عرصه صادرات را برای تولیدکنندگان ایرانی تنگ و تنگ‌تر می‌کند مثلاً بالا بودن نرخ بهره تسهیلات بانکی - بالا بودن درصد حق بیمه پرداختی به سازمان تامین اجتماعی - نحوه غلط دریافت مالیات بر ارزش افزوده از تولیدی‌ها و ... با افزایش قیمت تمام شده، رقابت دشوارتر می‌شود و باید جایگاه و سهم خود را به کشورهای دیگر از جمله چین، کره، مالزی، تایوان، هند، مصر و غیره بدهیم.

۲- مسائل و مشکلات به وجود آمده از ناحیه تحریم‌ها که مبادلات بین‌المللی و نقل و انتقال پول و استفاده از تسهیلات بانکی ارزان قیمت خارجی را تقریباً غیرممکن می‌کند. البته بی‌انصافی است که بگوییم برجام هیچ تأثیر مثبتی بر بهبود روابط اقتصادی نداشته اما به طور کلی موانع بانکی به طور کامل برطرف نشده‌اند. قطعاً برجام حرکتی مثبت بوده و نقطه امید تمام صنعتگران و فعالان تولیدی و اقتصادی به شمار می‌آید.

امیدوارم با تلاش مسئولین امر، بتوانیم مانند تمام صادرکنندگان دنیا، بدون هیچ گونه مشکل و محدودیتی به صادرات کالاهای خود پردازیم و داد و ستد آزادانه در شرایط برابر داشته باشیم.

۳- توافق مسئولان وزارت صنعت، معدن و تجارت با بعضی از کشورهای همسایه در قالب انعقاد تعرفه‌های ترجیحی یا قوانین آنتی دامپینگ برخی کشورها علیه واردات محصولات کشور ما (به ویژه در بخش الیاف استیپل پلی‌استر) که در اینجا لازم می‌دانم از زحمات آقای دکتر محمدی - عضو هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران و مدیرعامل گروه صنعتی الیاف ساین

دلبران- که تلاش‌های بسیاری در جهت رفع و برداشته شدن این معضل به عمل آورده‌اند و در جلسات مختلفی به ارائه اسناد و مدارک پرداخته‌اند تا قانون آنتی دامپینگ که جهت ورود الیاف استیپل به بازار مهم، بالقوه و قابل توجه ترکیه وضع شده، مورد بازنگری قرار گرفته و حذف شود تشکر و قدردانی نمایم. واقعیت این است که میزان مصرف الیاف پلی‌استر استیپل در تمام کشورهای آسیای میانه و سایر همسایگان هم جوار ایران، حتی نصف بازار ترکیه را هم رقم نمی‌زند؛ پس ترکیه بازار هدف مهمی برای فعالان الیاف پلی‌استر محسوب می‌شود و از وزارت صمت انتظار داریم تا این قبیل مسائل را به‌صورت کارشناسی شده‌تر و دقیق‌تر مورد بررسی قرار دهند.

مدتی دیگر چهارمین سالگرد وضع قانون آنتی دامپینگ علیه محصولات الیاف پلی‌استر ایران به پایان می‌رسد و شرکت ساسای ترکیه، مایل به تمدید و اجرای مجدد این قانون می‌باشد؛ به اعتقاد من مسئولین مربوطه باید واکنش درخور نشان دهند و تن به اجرای مجدد این قانون آسیب رسان به تولیدکنندگان ایرانی را ندهند.

۴- پایین بودن نرخ ارز که به‌صورت فرمایشی و دستوری در اقتصاد کشور ما اجرا می‌شود نه براساس واقعیت‌های موجود در اقتصاد! مانع بزرگی بر سر راه صادرات تولیدات ما می‌باشد.

۵ محصولات تولید ایران از نظر مسائل کیفی و توجه به استانداردهای بین‌المللی، در بازارهای صادراتی قابل رقابت هستند؟

در مورد الیاف استیپل پلی‌استر باید بگوییم اگرچه اکثر تولیدکنندگان این بخش، سابقه بیش از

۱۰ سال فعالیت در این بخش را ندارند و شاید در ابتدای امر نواقص و کمبودهایی وجود داشت اما در حال حاضر قادر به تولید پیچیده‌ترین و حساس‌ترین نوع الیاف پلی‌استر از الیاف‌های هالو مورد مصرف صنایع خواب و پرکردنی گرفته تا الیاف بای کامپنت دو جزئی گرفته تا الیاف کتان تایپ با بالاترین ظرافت و کیفیت بوده و تولید کنندگان نه تنها توانایی تأمین نیاز بازار داخل را (از نظر کمی و کیفی) دارند بلکه توانایی تولید و عرضه به بازارهای خارجی را نیز دارا می‌باشند و به جرأت اعلام می‌کنم در صورت حمایت دولت در زمینه تولید الیاف پلی‌استر حرف‌های زیادی برای گفتن در بازارهای جهانی داریم.

۶ مهم‌ترین رقیبان خارجی ایران در زمینه تولید الیاف پلی‌استر چه کشورهایی هستند؟

کشورهای آسیای شرقی مانند: چین، کره، تایوان، مالزی، هند و ... کماکان رقیب جدی ما محسوب می‌شوند و به تازگی کشور مصر از آفریقا را نیز، هیچ‌گاه نمی‌توان نادیده گرفت، زیرا تعرفه واردات از مصر در خیلی از کشور های مصرف کننده الیاف پلی استر صفر می‌باشد.

۷ مزیت آنان قیمت تمام شده پایین است؟

بله... در کشوری که تسهیلات بانکی بسیار ارزان قیمت ۳ الی ۴ درصدی و نرخ ارز کارشناسی شده و بسته‌های تشویقی موثر و سازنده در اختیار تولیدکنندگان قرار می‌گیرد، طبیعی است قیمت تمام شده آنان منطقی و رقابت‌پذیر و پایین باشد.



مدیران بانکها برخلاف مصوبات شورای عالی پول و اعتبار، اقدام به مسدود کردن بخشی از وام دریافت کنندگان تسهیلات بانکی در قالب سپرده گذاری بدون سود می کنند که این امر موجب گران شدن نرخ وام تولید کنندگان و قیمت تمام شده پول می شود

به تصویب قوانین دست و پاگیر و غیر قابل اجرا اشاره کنم. مثلاً مشمول شدن قانون مشاغل سخت و زیان آور بر صنعت نساجی یا طرح طبقه بندی مشاغل یا لزوم انعقاد قراردادهای بلندمدت کاری جهت امنیت شغلی کارگران و قوانینی از این دست در شرایط نا به سامان کنونی اقتصاد، زیان بار و غیر قابل اجراست. در سازمان های نظارتی مانند گمرک نیز با چالش هایی مواجهیم. باید در راستای حمایت از تولید داخلی، شاهد مبارزه جدی با قاچاق کالا و کم اظهاری و بد اظهاری و ... باشیم.

در مجموع باید بپذیریم در کشوری که نرخ بهره تسهیلات بانکی بالاست، خطوط تبادلات مالی در عرصه بین المللی به دلیل تحریم کماکان محدود است، نرخ ارز به صورت دستوری پایین نگه داشته می شود، وزارت دارایی فشارهای طاقت فرسا بر دوش تولید کنندگان وارد می کند، سازمان هایی مانند تأمین اجتماعی، اداره کار، سازمان محیط زیست و ... شرایط روز اقتصاد را ملاک قرار نمی دهند و با تصویب قوانین ضد تولید و دست و پاگیر هر روز بر مشکلات تولید کنندگان می افزایند و دولت هیچ نوع بسته حمایتی در خور توجه و یارانه ای قابل قبول در حوزه های مختلف مانند انرژی یا جوایز صادراتی برای تولید کنندگان قائل نیست؛ نمی توان تولید قابل ملاحظه داشت یا اشتغال زایی قابل توجهی به وجود آورد.

پر واضح است که ارتقاء سطح دانش مدیریتی و پرسنلی و استاندارد سازی تولیدات و ارتقاء بهره روری نیروی کار و به روز رسانی تکنولوژی تولید و مسائلی از این دست تأثیر بسزایی در کاهش قیمت تمام شده خواهد داشت ولی باز هم بنده تکرار می کنم انجام این موارد در اولویت دوم قرار داشته و پس از رفع موانع ذکر شده فوق الذکر امکان پذیر خواهد بود و

دارایی، سازمان حفاظت محیط زیست، تعزیرات حکومتی، گمرکات و ... برخی از سازمان های دولتی نه تنها کمکی به بهبود وضعیت تولید نمی کنند بلکه به اصطلاح خواسته و نا خواسته چوب هم لای چرخ تولید می گذارند! برای مثال در وزارت اقتصاد و دارایی، مالیات بر ارزش افزوده که باید از مصرف کننده نهایی گرفته شود، از تولید کننده اخذ می گردد یا به جای شناسایی مودیان جدید و مالیات گریزان، علی رغم وجود رکود سنگین در بازار، از مودیان شناخته شده و معتبر قبلی با افزایش ۳۰ الی ۴۰ درصدی، مالیات نسبت به سال های گذشته دریافت می شود. چرا اجرای مالیات بر ارزش افزوده به صورت معکوس اجرا می شود؟ چرا مانند سایر کشورها، مالیات بر ارزش افزوده از مصرف کننده نهایی آغاز و به تولید کننده ختم نمی شود؟! تحمیل پرداخت مالیات بر ارزش افزوده به دوش تولید کننده، سود را از بین می برد و کم کم زبان انباشته، حاصل شده و توقف واحد تولیدی و بیکاری صدها نیروی انسانی را به همراه خواهد داشت؛ بیکاری نیز عامل اصلی بزه کاری های اجتماعی و افزایش جرم و جنایت خواهد بود و ...

بازنگری و بهانه جویی در پرونده های تسویه شده سال های قبل شرکت ها و مطالبه مالیات مجدد از تولید کنندگان و عدم استرداد به موقع مالیات بر ارزش افزوده صادرات به صادر کنندگان نیز از سایر مشکلاتی است که این وزارت دارایی و امور اقتصادی برای صنعتگران به وجود آورده است.

سیستم بانکی هم یکی دیگر از مشکلات تولید کنندگان را رقم می زند. مدیران بانکها برخلاف مصوبات شورای عالی پول و اعتبار، اقدام به مسدود کردن بخشی از وام دریافت کنندگان تسهیلات بانکی در قالب سپرده گذاری بدون سود می کنند که این امر موجب گران شدن نرخ وام تولید کنندگان و قیمت تمام شده پول می شود.

عدم پرداخت سریع یارانه تسهیلات صادرات محور و همچنین صدور دسته چک و دادن اعتبار به اشخاص فاقد صلاحیت (که امنیت و اعتبار مالی بازار داد و ستد را خدشه دار می کنند) را نیز باید به چالش های بانکی افزود.

در بخش سازمان تأمین اجتماعی و اداره کار هم باید

۴ یعنی مشکل تولید کنندگان الیاف پلی استر در ایران، فقدان بسته های حمایتی و تشویقی دولت است؟ مدیران بخش خصوصی از نظر شاخصه هایی مانند نوع و سطح مدیریت، توجه به بهره روری نیروی کار، استاندارد سازی تولیدات و ... هیچ سهمی در افزایش قیمت تمام شده محصولات ندارند؟!

عنایت داشته باشید بسته های تشویقی دولت برای تولید کنندگان اولویت اول فعالان حوزه صنعت و تولید نیست بلکه موضوع اصلی و تأثیرگذار سیاست های کلان مملکتی و نحوه اجرای آن است. به اعتقاد من یک بخش از مشکلات به سیاست گذاری های کلان و تصمیم گیری های دولتمردان ارتباط دارد؛ برای مثال ممکن است دولت توجیهاتی برای بالا نگه داشتن بهره های تسهیلات بانکی و سود سپرده ها جهت فرار از ایجاد تورم و ... داشته باشد زیرا در غیر این صورت مردم به تزریق سپرده های خود به بازار ترغیب می شوند که ممکن است این سپرده تبدیل به سکه، ارز، ملک و ... شود که دولت به دلیل تجربه ناموفق سال های گذشته، از بروز این امر نگران است؛ بنابراین بهره بانکی را بالا نگه می دارد و این مستقیماً به ضرر تولید می باشد و ...

بنابراین مشکلات سر راه تولید ریشه در دو بخش دارند:

۱- مشکلات ناشی از سیاست های کلان کشور: این قبیل مسائلی که گریبانگیر حوزه تولید و صنعت شده اند و شامل مواردی مانند مسائل مربوط به تحریم ها، پایین نگه داشتن نرخ ارز به دلیل ترس از ایجاد تورم، بالا نگه داشتن نرخ بهره بانکی باز هم به دلیل ترس از ایجاد تورم و شاید هم خالی بودن صندوق بانکها برای عودت سپرده های مردم و ... می باشند که تولید کنندگان بخش خصوصی هیچ نقشی در ایجاد این مشکلات ندارند و صرفاً از آن آسیب می بینند! و این قبیل مسائل مستقیماً ناشی از سیاست گذاری ها و تصمیم گیری های دولت حاصل می شود.

۲- مشکلات ناشی از عملکرد بدنه اجرایی دولت مانند سازمان های تأمین اجتماعی، بیمه، مالیات،



بایستی بستر انجام موضوع ارتقاء دانش مدیریتی و استانداردسازی و بهروری ایجاد شده باشد.

۴ قطعاً دولتمردان (دولت به معنای کلی نه یک دولت خاص) نسبت به مسائل و مشکلات تولید، آمار و اطلاعات بیشتر و دقیق‌تر از ما (تولیدکنندگان و اصحاب رسانه) دارند. شاید باید پرسید آیا عزم و تصمیم راسخی برای رفع این مشکلات وجود دارد؟!

فکر می‌کنم گوش شنوایی وجود ندارد. برای مثال در تمام جلسات رفع موانع تولید که در سطح استانها با حضور مقامات ارشد دولتی و اداری و مسئولین سازمان‌ها و ارگان‌های مختلف با حضور فعالان عرصه صنعت و تولید به وفور برگزار می‌شود همگی شکایت و مشکلات تولیدکنندگان و صنعتگران را می‌شنوند و همه موارد را تأیید می‌کنند اما نکته جالب اینجاست که پس از اتمام جلسه و بازگشت به محل خدمت و نشستن پشت میزهای خود، متأسفانه هنوز وجود دارند مدیرانی که حراست و صیانت از میز و پُست خود یا منافع وزارتخانه‌ای و نهادی خود را به منافع ملی ترجیح می‌دهند. به همین دلیل از هدف اصلی که مصوبات جلسات همفکری و عارضه‌یابی هست منحرف می‌شوند و اقدام موثری در راستای رفع موانع و مشکلات صنعت و تولید انجام نمی‌دهند. به عقیده من فعالان صنعتی، مسئولان دولتی، صاحب‌نظران، کارشناسان و ... دردها را تشخیص می‌دهند و نکته مغفول و مبهمی در این زمینه وجود ندارد اما با تکیه بر تجارب چندین ساله تولیدی، صنعتی و تشکلی به این نتیجه رسیده‌ام که ایراد

نمایند و هنوز هم در این شرایط دشوار به تولید ادامه دهند؛ بنابراین با مشخص شدن موانع و معضلات بر سر راه تولید و با همدلی و همکاری می‌توان بر تمام این مشکلات فائق آمد و اقتصادی پویا و زنده را به وجود آورد. باید اتحادی میان دولتمردان، بدنه دولت و بخش‌های اجرایی با فعالان اقتصادی ایجاد شود و همدیگر را باور کنیم؛ متأسفانه به همدیگر اعتماد نداریم تا زیرساخت‌های بازسازی و تغییر و تحول اساسی را در صنعت نساجی بوجود آوریم و این صنعت را به جایگاه اصلی خود که اشتغال‌زا ترین و در عین حال ارزاترین نوع اشتغال‌زایست برسانیم و من اطمینان دارم با رفع موانع اصلی بر سر راه ... به این هدف خواهیم رسید.

۴ یعنی بخش دولتی به خصوصی‌ها اعتماد ندارد؟

بله... در بسیاری از اوقات آنچه بر زبان جاری می‌شود با آنچه در دل نهان است، یکی نیست و همین، ریشه بسیاری از مشکلات ماست. نزدیک به چهار دهه پس از انقلاب، هر چه جلوتر می‌رویم انعطاف و خوشبینی آن دسته از افرادی که ابتدای انقلاب نسبت به سرمایه‌گذاران بسیار بدبین بودند، در حال افزایش است. گویی این واقعیت پذیرفته شده است که لزوماً سرمایه‌داران و سرمایه‌گذاران، انسان‌های استثمارگری نیستند بلکه می‌شود ایشان را نیز جزء نیروهای مثبت جامعه محسوب کرد و در صورت تفکر عمیق‌تر به این نتیجه می‌رسیم که جامعه نیازمند وجود سرمایه‌گذاران است زیرا چرخ‌های اقتصادی کشور به قدرت همت و زحمت این قبیل افراد هم نیاز مبرم دارد.

کار در تشخیص معایب، نقصان‌ها و موانع نیست بلکه ترجیح دادن منافع فردی یا سازمانی بر منافع عمومی و ملی است. یا عدم اعتماد برخی اعضای کارگروه به دیگر اعضا می‌باشد زمانی که پشت میزهای خود قرار می‌گیریم، گویا تمام مسائل مطرح شده در جلسات به فراموشی سپرده می‌شود و به هیچ عنوان حاضر نیستیم زیر بار اقدامی برویم که منافع شخصی و ارگانی ما را تهدید کند. به هر حال خیلی کشورها دوران رکود اقتصادی را تجربه کرده‌اند و بر اساس تعصب، اتحاد و اعتمادی که به همدیگر دارند، مشکلات را حل کرده‌اند و به رشد و توسعه اقتصادی و صنعتی برگشته‌اند. متأسفانه در کشور ما، مسائل در سطح جلسات عنوان می‌شود اما پس از اتمام جلسه، هر کدام دنبال کار خود می‌رویم و اقدام خاصی در جهت اجرا و عملیاتی نمودن مفاد جلسه صورت نمی‌گیرد؛ به همین دلیل سال‌هاست که دور باطلی را مرتب تکرار می‌کنیم و باز سر جای اول خود قرار می‌گیریم!

۴ علی‌رغم تمام مسائل و چالش‌های تولید که اشاره کردید؛ پیش‌بینی شما به‌عنوان یک تولیدکننده و صنعتگر از چشم‌انداز صنعت نساجی کشور چیست؟

بزرگ‌ترین و ارزشمندترین دارایی هر صنعتی، نیروهای انسانی (اعم از سرمایه‌گذاران، مدیران، کارآفرینان و کارگران) آن است. معتقدم فعالان اقتصادی در عرصه تولید و صنعت، با وجود این همه مشکلات و موانع همین که «وجود دارند» و میدان را خالی نکرده‌اند، به این معناست که انسان‌های باهوش، فعال و تلاشگری هستند که توانسته‌اند مقاومت

نسبت به آینده شغل صنعت نساجی، به هیچ وجه نومید و مأیوس نیستیم و علی‌رغم تمام کاستی‌ها و مشکلات سر راه، همچنان پر توان و با انگیزه سرپا ایستاده‌ایم و در صورت بهبود شرایط، به بازار داخل اکتفا نکرده محدود نخواهیم شد و با افتخار، محصولات خود را به چهار گوشه جهان صادر کرده و خواهیم کرد

۴ مطلب‌نهایی

همان‌طور که اشاره شد گروه صنعتی گلریز قم در صنعت نساجی، پتروشیمی، کاغذسازی و بسته‌بندی به فعالیت می‌پردازد اما علاقه، دغدغه و تمرکزمان، صنعت نساجی است و دلیل اصلی ورود به عرصه پتروشیمی، تأمین مواد اولیه مورد نیاز نساجی می‌باشد. بنده سخن نهایی را با آرزوهایم به پایان می‌رسانم: امیدوارم بین فعالان اقتصادی و سرمایه‌گذاران و مسئولین دولتی و اداری و ارگانهای مربوطه همواره فضای صمیمانه و توأم با اعتماد و همدلی بیشتری وجود داشته باشد و همچنین دولت مردان و قانون‌گذاران در اتخاذ سیاست‌های کلان مملکتی و وضع قوانین اقتصادی و بانکی کشور مسیری را پیش پای فعالان اقتصادی و عموم مردم بگذارند که ریشه میل به سپرده‌گذاری که خود منشاء راحت‌طلبی و سکون و راکد شدن موتور فعالیت و سازندگی مملکت است را بخشکانند و به جای آن به مرور با هدایت سرمایه‌های مردمی بطرف بازار کار و تولید حرکت ارزشمندی در جهت اشتغال‌زایی برای جوانان این مرز و بوم نمایند. به امید آن روز

اما در نگاه کلی همیشه رمز موفقیت تلاش و پشتکار است. هر کسی در هر رشته‌ای تلاش و پشتکار داشته باشد به موفقیت دست خواهد یافت. بسیاری از بنیانگذاران و مدیران برندهای معتبر و مشهور جهانی، در مسیر فعالیت خود حتی شکست‌هایی را تجربه کرده‌اند اما این شکست‌ها هیچ‌گاه موجب توقف یا تردید آنها در ادامه فعالیتشان نشده انسانی که شکست می‌خورد لزوماً نابود نشده است بلکه می‌تواند با تغییر و اصلاح مجدداً شروع به حرکت کرده و به موفقیت برسد. در مورد افزایش تعداد شرکت‌های گروه صنعتی گلریز قم هم بدون بزرگ‌نمایی یا اغراق باید عنوان کنم تمام درآمدها و سرمایه‌های ناشی از فعالیت هر شرکت را صرف تولید کرده‌ایم و هیچ‌گاه سرمایه خود را از تولید خارج نکرده‌ایم تا به برج‌سازی و ... بپردازیم. عملکرد ما کاملاً شفاف و روشن است و از همان راهی که درآمد کسب می‌کنیم در همان راه هم خرج می‌کنیم. به هر حال دو هزار نفر به صورت مستقیم از طریق گروه صنعتی گلریز امرار معاش می‌کنند و افتخار می‌کنم هیچ‌یک از لحظات زندگی به بطالت و بیهودگی سپری نشده و زیر سایه زحمات و تلاش‌های زنده‌یاد پدرم به تولید ادامه دادم. ایشان به معنای واقعی کلمه، اسوه و نمونه بارز یک مرد تلاشگر و کارآفرین بودند، من و برادرانم نیز در این مکتب بزرگ شده‌ایم و از صبح زود تا پاسی از شب مشغول کار و تلاش در عرصه تولید بوده‌ایم. نسبت به آینده شغل صنعت نساجی، به هیچ‌وجه نومید و مأیوس نیستیم و علی‌رغم تمام کاستی‌ها و مشکلات سر راه، همچنان پر توان و با انگیزه سرپا ایستاده‌ایم و در صورت بهبود شرایط، به بازار داخل اکتفا نکرده محدود نخواهیم شد و با افتخار، محصولات خود را به چهار گوشه جهان صادر کرده و خواهیم کرد.

متأسفانه نگاه‌های توأم با شک و تردید نسبت به فعالان بخش خصوصی به طور کامل از بین نرفته است و در ادارات و سازمان‌های دولتی این نگاه همچنان وجود دارد. برای مثال وقتی با وزارت دارایی تمام مسائل و مشکلات خود را در میان می‌گذاریم، مسئول مرتبط سخنان ما را می‌شنود و تاحدود زیادی آنها را تایید می‌کند اما زمانی که از اتاق وی خارج می‌شویم، با خود فکر می‌کند که این تولیدکننده، متمول و سرمایه‌دار است پس باید مبالغ بیشتری از وی بگیریم در غیر این صورت موفق به احقاق حقوق قشر ضعیف و کم‌درآمد جامعه نشده‌ایم و از این قبیل تفکرات بدبینانه و ... در صورتی که باید مسیری فراهم شود تا این نگاه با شک و تردید بعضی از مسئولین به فعالان صنعت و تولید از بین برود. ای کاش روزی برسد تا همه در هر جایگاه سازمانی و شغلی که هستیم به یکدیگر اعتماد کنیم.

۴ از سال ۱۳۷۳ تاکنون، موفق به راه‌اندازی ۱۱ شرکت تولیدی شده‌ایم، رمز موفقیت این گروه صنعتی در شرایطی که رکود و وضعیت نامطلوب اقتصادی، مانع تداوم تولید بسیاری از واحدهای

تولیدی می‌شود، را در چه مواردی می‌دانید؟ به عقیده بنده به روز بودن و جا نماندن از بازار روز یکی از اصلی‌ترین رمز پایداری شرکت‌هاست بدین معنی که تولیدات نوین و منحصر به فرد داشتن رمز دوام و پایداری در روزهای سخت بازار است همان‌طور که در اوایل عرایض اشاره کردم حدود نیمی از کارخانجات این گروه صنعتی برای اولین بار تولید محصولاتی را در ایران آغاز نموده‌اند که من قبل تولید این محصولات در ایران وجود نداشته است.

